

РЕШЕНИЕ

№ 763

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 01.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Таня Миткова, като разгледа дело номер **9432** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във вр. с чл.26б, ал. 5 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (ЗМДВИП).

Образувано е по жалба от „Лаура Кетъринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Е. Л. И., със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. Т. П. Т. - САК срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № BG16RFOP002-2.095-7339/12.04.2022г., потвърден с решение № АУПДВ -21/12.05.2022г. на директора на ТД на НАП [населено място], с който по отношение на дружеството е установено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане, представляващо надплатени суми от предоставена безвъзмездна финансова помощ по схема BO16RFOP002-2.095 "Подкрепа чрез оборотен капитал за малки и средни предприятия, засегнати от временните противоепидемични мерки" по Оперативна програма "Иновации и конкурентоспособност 2014 - 2020" (ОПИК): 1. размер на неправомерно получени средства 18 218,69 лв.; 2. Размер на дължимата законна лихва от 22.05.2021г. до 12.04.2022г. (върху главница – 13 215,38 лв.): 1196,82 лв.; 3. Размер на дължимата законна лихва от 05.06.2021г. до 14.04.2022г. (върху главницата – 5 003,31 лв.): 433,65 лв.

В жалбата се поддържа, че така издаденият АУПДВ и потвърждаващото го решение

са незаконосъобразни, тъй като АУПДВ е издаден в противоречие с материалноправните разпоредби, в с несъответствие с целта на закона и при съществено нарушение на административно-производствените правила. Излагат се подробни съображения в тази насока. Счита се, че процесният акт е нищожен тъй като е издаден извън законоустановените за това срокове и при липса на компетентност на органа. Сочи се, че не е спазена установената форма. В заключение се иска, съдът да постанови нищожност на акта. Алтернативно се иска отмяна на процесния акт като неправилен и необоснован.

В съдебно заседание жалбоподателят „Лаура Кетъринг“ ЕООД, с управител Е. И. се представява от адв. Б., който поддържа изцяло подадената жалба. Моли съда да постанови решение, с което да прогласи атакувания акт за нищожен. Алтернативно се иска да бъде отменен като незаконосъобразен и неправилен. Претендират се разноски в размер на платената държавна такса.

Ответникът Началник на Сектор в НАП – ЦУ чрез процесуалния си представител юрк. Б. оспорва жалбата като сочи, че не са налице основания за нищожност на процесния акт. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, а актът потвърден като правилен и законосъобразен. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не са спорни и се установяват от писмените документи по делото следните факти, при които е издаден обжалвания акт:

През 2020г. дружеството-жалбоподател осъществявало основна икономическа дейност по К. 56.21 „Приготвяне и доставяне на храна по конкретен повод“. Стопанисвало два търговски обекта – обект в централната зала на „Национален дворец на културата“, [населено място], пл. „България“ 1, оборотът по което се регистрирало с фискално устройство DY250695 и втори - в сградата на ИнтерЕкпо център, на [улица], оборотът в което се регистрирало с фискални устройства DY490625 и DY510042. Същото е кандидатствало за финансово подпомагане за първа и втора фаза по процедура „Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните противоепидемични мерки“ по Оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020, като е подало следните заявления:

- заявление по схема за подкрепа BG16RFOP002-2.095-7339 от 19.01.2021г., с което е декларирал оборот за подпомагане на двата обекта за референтен период от 28.11.2019г. до 31.01.2019г., в размер на 477118,00лв. и

- заявление за подкрепа № BG16RFOP002-2.097-5092 от 27.05.2021г., с което е декларирал оборот за подпомагане на двата обекта за референтен период от 01.02.2020г. до 29.02.2020г., в размер на 103934,70лв.

Със Заповед № 3-ЦУ-1791/11.05.2021г. на изп. Директор на НАП по първото заявление била отпусната помощ в размер на 84 047,04 лв., изплатена на 21.05.2021г.

Със Заповед № 3-ЦУ-2068/04.06.2021г. на изп. Директор на НАП на дружеството по второто заявление била отпусната финансова помощ по ОПИК 2014-2020г. в размер на 20786,94лв., изплатена на 04.06.2021г.

Със Заповед № 3-ЦУ-648/18.04.2022г. на изпълнителния директор на НАП е възложена проверка във връзка с изпълнението на условията по схемата за подкрепа.

До дружеството жалбоподател е изпратено Уведомление и искане за започване на

проверка за установяване на неправомерно получени средства, недължимо платени или надплатени суми във връзка с предоставена безвъзмедна финансова помощ по схема за набиране на заявления № BG16RFOP002-2.095 и № BG16RFOP002-2.097. Исканите документи, както и писмени обяснения, са предоставени от дружеството.

В резултат на извършената проверка на документите и във връзка с обяснените, органът по приходите, съгласно протокол за проверка за неправомерно получени средства № BG16RFOP002-2.101, посочил, че не следва да се предприемат допълнителни действия, тъй като размерът на представената безвъзмедна помощ съответства на декларираните от лицето обстоятелства и са изпълнени всички изисквания на Условиата във връзка с предоставяне на помощта и отчитане на разходваните средства по програмата. Посочил е, че след приключване на проверката не следва да бъде издаден АУПДВ.

На 12.04.2022г. Д. С. Б., на длъжност началник сектор в НАП, надлежно оправомощена да извършва проверки на лица получили безвъзмедна финансова помощ по оперативната програма със заповед З-ЦУ-3483/02.12.2021г. на изпълнителния директор на НАП, издала процесния АУПДВ № BG16RFOP002-2.095-7339/12.04.2022г., с който са установени публични държавни вземания, както следва: 1. размер на неправомерно получени средства 18 218,69 лв.; 2. Размер на дължима законна лихва от 22.05.2021г. до 12.04.2022г. (върху главница – 13 215,38 лв.): 1196,82 лв.; 3. Размер на дължимата законна лихва от 05.06.2021г. до 14.04.2022г. (върху главницата – 5 003,31 лв.): 433,65 лв.

Мотивите на органа по приходите са следните: Съгласно дадените от дружеството обяснения, доставката на храна се извършвала от онлайн магазина му. В стойността на оборота за подпомагане по първото заявление били включени фактури на стойност 6480,91лв. за кетъринг услуга. Проверката на тези фактури установила, че се касае за доставки по договор за корпоративно хранене – столова, която дейност според административните органи не е била ограничавана от заповедите на МЗ. Установило се също така, че последната фактура по договора е била издадена преди първата заповед на МЗ №РД-01-626/27.10.2020г., от което следвало, че дейността е била прекратена преди да се наложат ограничителните мерки, а не след това. Проверяващата приела, че дружеството е извършвало доставки на храна за дома, офиса или за събития от частен характер на обща стойност 59393,98лв. и че тази дейност не е била преустановена от ограниченията, въведени със заповеди на Министъра на здравеопазването № №№ РД-01-626/27.10.2020г., РД-01-655/13.11.2020г., РД-01-677/25.11.2020г. и РД-01-718/18.12.2020г. и измененията със заповеди №№РД-01-20/15.01.2021г.; РД-01-52.26.01.2021г. и РД-01-132/26.02.2021г. Според нея, дружеството неправилно е включило в оборота, с който кандидатствало за подпомагане и оборот с данъчна основа 61,44лв. от фискално устройство в обект, непосочен в заявлението за подпомагане. Горепосочените обороти, на обща стойност 66076,87лв., според проверяващата следвало да се изключат от подпомагането по първото заявление, предвид на което приела, че е налице надплатена помощ в размер на 13215,37лв.

По второто заявление, тя счела, че се е кандидатствало за подпомагане с оборот на обща стойност 3546,70лв. по фактури за доставка за столово изхранване по договора за корпоративно хранене, както и с оборот на обща стойност 21113,29лв. за доставки за дома/офиса или за събития от частен характер, които дейности според нея не били ограничавани от заповедите на МЗ, както и с оборот с обща данъчна основа 356,57лв.,

регистриран от фискално устройство в търговски обект, непосочен в заявлението за подпомагане. Този оборот в общ размер на 25016,56лв. приела, че следва да се изключи от оборота, с който се кандидатствало за подпомагане, от което следвало, че дружеството трябвало да възстанови сумата 5003,31лв.

Органът по приходите стигнал до заключение, че оборотът от описаните доставки не следва да бъде включен към оборота, на базата на който се изчислява размера на безвъзмездната финансова помощ по програмата, доколкото този тип доставки не е бил възпрепятстван до степен да бъде невъзможно извършването им, макар и дейността на бенефициента да е била ограничена и той да е търпял известни загуби от това.

АУПДВ е обжалван в законния срок по административен ред, като с решение № АУПДВ-21/12.05.2022г. решаващият орган е приел жалбата за неоснователна.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от надлежна страна-адресат на оспорения акт и с наличен правен интерес от оспорването. Разгледана по същество същата е основателна.

На първо място неоснователно е искането за обявяване на АУПДВ за нищожен. Той е издаден от компетентен орган – орган по приходите - началник на сектор в НАП, надлежно оправомощен от Изпълнителния директор на НАП, по реда на чл. 26б, ал. 5 от ЗМДВИП, със заповед З-ЦУ-3473/01.12.2021г., да издава актове за установяване на публични държавни вземания по чл. 26б от закона. Издателят на акта е изрично посочен в приложение 1 към заповедта, което е представено от ответника по делото. Неоснователно се оспорва качеството на издателя на акта на орган по приходите. Той е такъв, съгласно чл. 7, ал. 1, т. 3 от Закона за НАП. Неоснователно е позоваването на срока по чл. 57 от АПК, който не е преклузивен и неспазването му не влече нищожност на акт. Неоснователно е и позоваването на подписването на акта с електронен подпис. И ДОПК и АПК не забраняват подписването на документи с електронен подпис, напротив. А съгласно чл. 3, ал. 2 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ съдържащ електронно изявление.

Актът е издаден в предвидената в чл. 59 от АПК писмена форма и съдържа задължително изискуемите от нормата на закона реквизити и данни.

Р., с което е потвърдено също е издадено от компетентен орган – директор на ТД на НАП, упълномощен от Директора на НАП със заповед ЗЦУ-3304/09.11.2021г. да се произнасят по жалби срещу АУПДВ по чл. 26б от ЗМДВИП, съгласно правомощията му по чл. 16б, ал. 3 от ДОПК. Издаден е в писмена форма и съдържа задължителните данни и реквизити.

Съобразно разпоредбата на чл. 26б, ал. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (ЗМДВИПП), средствата по чл. 26б, ал. 1 се предоставят на микро, малки и средни предприятия, отговарящи на критерии и по ред, определени от Министерския съвет по предложение на министъра на икономиката. Видно от чл. 26б, ал. 3 на ЗМДВИП тези средства се превеждат от НАП по платежна

сметка на предприятието.

В съответствие с чл. 26б, ал. 4 ЗМДВИПП, НАП кандидатства въз основа на решение на управителния съвет за дейности по извършване на плащания към микро, малки и средни предприятия по ал. 1 – 3 с европейски средства въз основа на сключен договор с управляващ орган на оперативна програма, съгласно условията на съответния договор.

В разпоредбата на чл. 26б, ал. 1 ЗМДВИПП, на която се позовава административният орган, е предвидено, че безвъзмездна финансова помощ се предоставя на предприятия, които в изпълнение на заповед на министъра на здравеопазването при извънредна епидемична обстановка са преустановили дейността си след 1 ноември 2020 г., за срок до отпадането на съответното основание за преустановяване на дейността.

С т. 11. 1, подточка 4) от влезлите в сила и задължителни за кандидатите и органа Условия за кандидатстване, се въвеждат критерии за допустимост, които изискват кандидатите да са преустановили или ограничили дейността си в резултат на заповедите на министъра на здравеопазването №№ РД-01-626/27.10.2020 г., РД-01-655/13.11.2020 г., РД-01-677/25.11.2020 г., РД-01-718/18.12.2020 г., РД-01-20/15.01.2021 г., РД-01-52/26.01.2021 г. и РД-01-132/26.02.2021 г. в търговските обекти по отношение на които се заявява подкрепа.

В оспорения акт, административният орган единствено е констатирал липса на преустановяване на дейността на дружеството за конкретен период от време. В случая обаче, за този период, дейността на дружеството е била ограничена в резултат на посочените заповеди в т. 11.1, подточка 4) от Условията за кандидатстване.

Неправилно административният орган приема, че разносната дейност не подлежи на подпомагане тъй като в т. 11.1, подточка 4) от Условията за кандидатстване е посочен код 56 "Ресторантьорство" и същият обхваща целия раздел 56 "Ресторантьорство". Това е така тъй като когато определени дейности от съответния раздел, посочен с двуцифрено число на кода, са изключени и не се подпомагат, то в условията изрично е посочено това изключение.

По делото няма спор, че дружеството е предприятие по смисъла на чл.3 от Закона за малките и средните предприятия, развива икономическа дейност с код 56.21, както и че съобразно заповедите на министъра на здравеопазването заведенията за обществено хранене са могли да работят само в определен часови диапазон и ограничен капацитет, като през останалите часове на денонощието се допускат само доставки по домовете.

Относими към предмета на делото са следните разпоредби на заповеди на Министъра на здравеопазването:

- В заповед РД-01-626/27.10.2020г.: „9. Всички заведения за хранене и развлечения (ресторанти, заведения за бързо обслужване, питейни заведения, кафе-сладкарници и барове, с изключение на тези по т. 8) осигуряват физическа дистанция от 1,5 м. между облегалките на най-близко разположените столове от две съседни маси, като не се допускат повече от 6 човека на една маса.“

- В заповед РД-01-655/13.11.2020г.: “Провеждането на конгресно-конферентни мероприятия, семинари, конкурси и други обществени мероприятия в присъствена форма се допуска при участие на не повече от 30 човека, при спазване на дистанция от

1,5 м. и задължително носене на защитни маски за лице.

„10. Всички заведения за хранене и развлечения (ресторанти, заведения за бързо обслужване, питейни заведения, кафе-сладкарници и барове, с изключение на тези по т. 9) могат да работят само в часовете между 06.00 и 23.30 часа. През останалите часове на денонощието се допускат само доставки по домовете.“

„11. Всички физически и юридически лица, които са собственици или управляват търговски, административни или други обекти, които предоставят услуги на гражданите създават организация за контрол на броя на клиентите в съответния обект, като не допускат повече от 1 човек на 3 кв. м.“

- В заповед РД-01-677/25.11.2020 г.“: 8. Не се допуска организирането и провеждането на събирания и тържества от частен характер (сватби, кръщенета, погребения и други) с присъствие на повече от 15 човека.“

„11. (изм. - Заповед № РД-01-52 от 26.01.2021 г., Заповед № РД-01-132 от 26.02.2021 г.) Посещенията в заведения за хранене и развлечения по смисъла на чл. 124 от Закона за туризма, с изключение на дискотеки, бар-клубове, пиано-барове, бар-вариете и нощни барове, се допускат при използване на не повече от 50% от капацитета им, не повече от 6 човека на маса, носене на защитни маски за лице от персонала и при ограничено работно време в границите между 6.00 и 23.00 часа. От 1.04.2021 г. се допускат и посещенията в дискотеки, бар-клубове, пиано-барове, бар-вариете и нощни барове“.

„15. Всички физически и юридически лица, които са собственици или управляват търговски, административни или други обекти, които предоставят услуги на гражданите, и чиято дейност не е преустановена с тази заповед, създават организация за контрол на броя на клиентите в съответния обект, като не допускат повече от 1 човек на 3 кв. м.“

- В Заповед РД-01-52/26.01.2021г. на МЗ: „11. До 28.02.2021 г. се преустановяват посещенията във всички заведения за хранене и развлечения по смисъла на чл. 124 от Закона за туризма, като се допускат доставки или взимане на храна за дома и офиса. Изключение от забраната се допуска само по отношение на ресторантите на територията на местата за настаняване, които могат да работят само за гости на съответното място за настаняване, при използване на 50% от капацитета им и при ограничено работно време в границите между 6.00 и 22.00 часа“.

11а. От 1.03.2021 г. се допускат посещенията в заведения за хранене и развлечения по смисъла на чл. 124 от Закона за туризма, с изключение на дискотеки, бар-клубове, пиано-барове, бар-вариете и нощни барове, при използване на не повече от 50% от капацитета им, отстояние от 1,5 м. между облегалките на столове на две съседни маси и носене на защитни маски за лице от персонала“.

- В заповед РД-01-132/26.02.2021: „6. Точка 11 се изменя така: „11. Посещенията в заведения за хранене и развлечения по смисъла на л. 24 от Закона за туризма, с изключение на дискотеки, бар-клубове, пиано-барове, бар-вариете и нощни барове, се допускат при използване на не повече от 50% от капацитета им, не повече от 6 човека на маса, носене на защитни маски за лице от персонала и при ограничено работно време в границите между 6.00 и 23.00 часа“.

Предвид изложените разпоредби следва изводът, че дейността на процесните обекти, за които жалбоподателят е заявил подпомагане, действително не е преустановена, но е налице ограничаване на посещения на лицата на събитията, предвид изискването тези обекти да работят в определен времеви интервал и ограничен капацитет, както и предвид ограничаване на брой лица, които могат да се събират, което води до ограничаване на продажбата и доставката на храни за такива събирания. Посочените мерки поотделно и в съвкупност са засегнали, както пряката продажба на храна от обектите на дружеството, така и доставките за събирания и мероприятия.

В тази връзка, при определяне на допустимостта на дължимата безвъзмездна помощ съдът дължи съобразяване с критериите, въведени с Условието за кандидатстване по програмата. След като условията допускат до участие за помощта кандидати, чиято дейност е била само ограничена от някоя от посочените по-горе заповеди на министъра на здравеопазването, а не само такива, чиято дейност е преустановена, вследствие на тези заповеди, то съдът приема, че безвъзмездна помощ е дължима.

Незаконосъобразни са мотивите в акта, които изключват от оборота за подпомагане фактурите по конкретен договор за доставка на храна, под формата на кетъринг и доставка на храна за столово изхранване, заради това, че са били издадени преди издаване на процесните заповеди – №№ РД-01-626/27.10.2020 г., РД-01-655/13.11.2020 г., РД-01-677/25.11.2020 г., РД-01-718/18.12.2020 г., РД-01-20/15.01.2021 г., РД-01-52/26.01.2021 г. и РД-01-132/26.02.2021 г. на министъра на здравеопазването. Административните органи са смесили основанията на закона(чл. 26б, ал. 1) за отпускане на помощта и начина на изчисляването ѝ.

Чл. 26б, ал. 1 от Закона гласи:“ На микро, малки и средни предприятия, които в изпълнение на заповед на министъра на здравеопазването при извънредна епидемична обстановка са преустановили дейността си след 1 ноември 2020 г., се предоставят безвъзмездни средства в размер на процент от оборота им без ДДС за същия календарен период в рамките на периода от 1 март 2019 г. до 29 февруари 2020 г. включително, за срок до отпадането на съответното основание за преустановяване на дейност“.

Основанията за отпускане на помощта са данни за засегнатата дейност след 1 ноември 2020г. от противоепидемичните мерки, въведени със заповед на министъра на здравеопазването. Изискването за посочване на оборот от кандидата за подпомагане за предходен период е с цел определяне на размера на помощите, които се дължат, а не е свързано с допустимостта на подпомагането.

В случая, с условията за предоставяне на помощите са разширени основанията на закона, при които тя се предоставя, като освен при преустановяване на дейността, такава се предвижда и при ограничаването ѝ. Предвид задължителния характер на одобрените критерии и ред за подпомагане, уредени подробно в Условието за кандидатстване, към които законът препраща, неправилно в оспорения АУПДВ е прието, че за получаване на безвъзмездна финансова помощ е необходимо обектът на дружеството да е преустановил дейността си (В този смисъл и Решение №

3808/ 20.04.2022 г. на ВАС по адм. д. № 10164/2021 г). Освен това, както в т.2 от Решението на МС, така и в Условията за кандидатстване по мярката "Подкрепа чрез оборотен капитал за М., засегнати от временните протиепидемични мерки", е предвидена подкрепа на предприятията, засегнати от протиепидемичните мерки. Такова засягане е налице във всички случаи, в които има неблагоприятно въздействие върху правната сфера на адресатите на въведените протиепидемични мерки. Съдът приема, че в конкретния случай е налице такова неблагоприятно въздействие, изразяващо се в ограничаване на дейността на търговските обекти на жалбоподателя, в резултат на протиепидемичните мерки, въведени със заповедите на министъра на здравеопазването. Респективно, определената с оспорения АУПДВ за възстановяване сума, не е недължимо платена (надплатена) и незаконосъобразно органът по приходите е наредил възстановяването ѝ, ведно с лихвите.

Следва да се посочи, че съдържанието на оспорения АУПДВ противоречи и с основни принципи на административния процес. Съгласно чл. 6, ал. 1 от АПК административните органи упражняват правомощията си по разумен начин и справедливо. Няма разум, нито справедливост в това органът, явяващ се функционална част от НАП, да иска връщане с лихва на помощи, получени от лицето при спазване на условия, утвърдени от НАП. Ако органите на НАП считат, че утвърдените от агенцията правила са били в противоречие със закона, то няма разум и справедливост, като последица от това да прилагат санкционната норма на чл. 26б, ал. 5 от ЗМДВИП спрямо лице, което не носи отговорност за това нарушение. При установените по делото факти следва да се приеме, че жалбоподателят е получил средствата по акта при липсата на която и да е от предпоставките по чл. 26б ал. 5 от ЗМДВИП за връщането им. Относно твърденията в АУПДВ, че част от процесните суми, а именно 6309,54лв. по двете процедури, освен че са недължимо платени са и недопустими разходи, съдът намира следното:

В акта се сочи, че фактура [ЕГН]/05.06.2020г., издадена от НДК – конгресен център ЕАД, с данъчна основа 17343,45лв. и ДДС 3468,69лв. не е разплатена изцяло в допустимия, според условията, срок. Плащанията били извършени на следните дати: 6987,58лв. на 13.04.2021г., 4802,80лв. на 14.09.2021г., 4802,80лв. на 25.10.2021г. и 4218,96лв. на 05.11.2021г. Поради което, въпросната фактура включена в отчета относно безвъзмездната финансова помощ по второто заявление за подпомагане - BG16RFOP002-2.095, с част от стойността си – 5822,98лв. без ДДС(6987,58лв с ДДС), поради неплащане в допустимия от условията срок се явявала недопустим разход.

Твърди се, също така, двойно финансиране на извършени разходи. От представени счетоводни извлечения и справки се установило, че разходи по двете процедури за подкрепа били счетоводно отнесени по аналитична партида на счетоводна сметка 611 наименована „Разх. Проц. BG16RFOP002-2.101-2506 „Подкрепа чрез об.капитал за М., засегнати от вр. Протиепидемич.“. Фактура с № 10000044987/08.09.2020г. с издател „Конгресен център София“ ЕАД, освен по цитираната аналитичност била отнесена и по партида на с-ка 611(разходи на дейността): BG16RFOP002-2.073-17870-S01 “Безвъзмездна финансова помощ за М., във вр. с ковид 19”.

Съгласно условията за безвъзмездна финансова помощ по процедури BG16RFOP002-2.095 и BG16RFOP002-2.097, не можело да се натрупва за същите разходи с всяка друга държавна/минимална помощ. Такова натрупване се допускало, ако установимите разходи са различни, а в случая се касаел за един разход, документиран с един и същи документ. Поради което частта от стойността на фактурата, до посочения размер в отчета за разходване на отпуснатата помощ се явявал недопустим, а именно – за сумата от 486,56лв. без ДДС(583,86лв. с ДДС).

Съдът намира, че в тази си част оспореният акт е издаден в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, защото липсват мотиви. На първо място не се сочат факти за това, как е формираната сумата на недопустимите разходи, констатирани във връзка с фактура 10000044153/05.06.2022г. на „НДК – Конгресен център“ ЕАД. Сочи се, че тази фактура е частично платена в допустимия срок и частично извън, но нито едно от посочените плащания по банков път не е на стойност, която може да се отнесе към размера на твърдяните недопустими разходи по проекта. Абсолютно неясна е волята на административния орган, относно начина на формиране на тази сума.

Същият порок е налице и по отношение на твърденията за двойно финансиране. Липсват изложени факти относно стойността на фактурата, за това взета ли е предвид при определяне на заплатените помощи по процесните процедури BG16RFOP002-2.095 и BG16RFOP002-2.097. Твърди се двойно финансиране, но не са изложени и никакви факти относно финансиране на дружеството по другата процедура - BG16RFOP002-2.073-17870-S01 “Безвъзмездна финансова помощ за М., във вр. с ковид 19”. Не са изложени факти и за евентуалната поредност на описаното осчетоводяване и деклариране на този разход, за да се прецени дали порока засяга процесните процедури или другата. Налице е пълна неяснота на фактите и липса на мотиви по отношение на твърденията на административния орган в тази част. Това от своя страна рефлектира върху правото на защита на адресата на акта, а от друга страна не дава възможност на съда да осъществи контрол върху неговата правилност. Като немотивиран същия е незаконосъобразен.

Предвид всичко изложено, съдът прие, че оспореният акт е издаден в противоречие със закона и с неговата цел – основания за отмяната му по чл. 146, т. 4 и 5 от АПК. Оспорването е основателно, поради което на основание чл. 172, ал. 2 от АПК обжалвания акт за установяване на публично държавно вземане следва да се отмени от съда.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски, в размер на 50,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от „Лаура Кетъринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Е. Л. И., със седалище и адрес на управление: @@14@[жк], [жилищен адрес] Акт за установяване на публично държавно вземане №

BG16RFOP002-2.095-7339/12.04.2022г., издаден от Д. С. Б. – Началник сектор в НАП, потвърден с решение № АУПДВ -21/12.05.2022г. на директора на ТД на НАП - [населено място], с който по отношение на дружеството е установено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане, в следните размери:

1. размер на неправомерно получени средства 18 218,69 лв.;
2. Размер на дължима законна лихва от 22.05.2021г. до 12.04.2022г. (върху главница – 13 215,38 лв.): 1196,82 лв.;
3. Размер на дължимата законна лихва от 05.06.2021г. до 12.04.2022г. (върху главницата – 5 003,31 лв.): 433,65 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, [населено място], да заплати на Л. К.“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Е. Л. И., със седалище и адрес на управление:@@20@[жк], [жилищен адрес] разноси по делото в размер на 50,00 (петдесет) лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: